

<b>disputants- חולקים</b> ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	<b>statement- מימרא</b> ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

חולין-הכל שוחטין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אביי דייק מרישא, רבא דייק מסיפא.												◇
אביי דייק מרישא, טעמא דישראל עומד על גביו, אבל יוצא ונכנס לא.	[אביי]											◇
רבא דייק מסיפא, טעמא דבא ומצאו ששחט, אבל יוצא ונכנס שפיר דמי.	[רבא]											◇
ולאביי קשיא סיפא									ז			◇
יוצא ונכנס נמי בא ומצאו קרי ליה.	אמר לך: [אביי]								!			◇
ולרבא קשיא רישא									ז			◇
יוצא ונכנס נמי כעומד על גביו דמי.	אמר לך: [רבא]								!			◇
כיוצא בו, מצא בידו דקוריא של צפרין, קוטע ראשו כו'.												◇
אמאי? ליחוש דלמא האי הוא דהוה שחית שפיך												◇
(סימן, מכני"ס איזמ"ל בזכרי"ם)												◇
במכניסן תחת כנפיו.	רב מנשה:											◇
ודלמא סימנא הוה יהיב ליה בגויה												◇
דמסמס ליה מסמוסי.	רב מרשיא:											◇
ודלמא קסברי כותים: אין שחיטה לעוף מן התורה												◇
ולטעמיד, שהייה, דרסה, חלדה, הגרמה, ועיקור מי כתיב? אלא כיון דאחזיקו בהו אחזיקו בהו, ה"נ כיון דאחזיקו אחזיקו.												◇
ואחזוק ולא אחזוק בדלא כתיבא תנאי היא												◇
מצת כותי מותרת, ואדם יוצא בה ידי חובתו בפסח	דתניא: [ת"ק]											◇
אוסר, לפי שאין בקיאות בדקדוקי מצות כישראל	ר"א											◇
כל מצוה שהחזיקו בה כותים, הרבה מדקדקין בה יותר מישראל.	רשב"ג:											◇
מצת כותי מותרת, ואדם יוצא בה ידי חובתו בפסח.	אמר מר:											◇
פשיטא												◇
מהו דתימא: לא בקיאי בשימור, קמ"ל.												◇
אוסר, לפי שאין בקיאות בדקדוקי מצות.	ר"א:											◇
לא בקיאי בשימור.	קסבר: [ר"א]											◇
כל מצוה שהחזיקו בה כותים, הרבה מדקדקין בה יותר מישראל.	רשב"ג:											◇
היינו ת"ק												◇
איכא בינייהו דכתיבא ולא אחזיקו בה												◇
כיון דכתיבא, אע"ג דלא אחזיקו בה	ת"ק סבר:											◇
אי אחזוק אין, אי לא אחזוק לא.	ורשב"ג סבר:											◇
אי הכי, כל מצוה שהחזיקו בה כותים, אם החזיקו מיבעי ליה												◇

<b>disputants-חולקים</b> ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	<b>statement-מימרא</b> ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

חולין-הכל שוחטין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אלא, איכא בינייהו דלא כתיבא ואחזיקו בה												◇	ד.
כיון דלא כתיבא, אע"ג דאחזיקו בה נמי לא	תנא קמא סבר:											■	ד.
כיון דאחזוק אחזוק.	רשב"ג סבר:											■	ד.
ישראל מומר אוכל נבילות לתיאבון, בודק סכין ונותן לו, ומותר לאכול משחיטתו.	גופא, אמר רבא:											■	ד.
מאי טעמא?												^	ד.
כיון דאיכא התירא ואיסורא, לא שביק התירא ואכיל איסורא.												◇	ד.
אי הכי, כי לא בדק נמי												⚡	ד.
מיטרח לא טרח.												!	ד.
המצנן של עוברי עבירה - אחר הפסח - מותר מיד, מפני שהן מחליפין	אמרו ליה רבנן לרבא, תניא דמטייע לך:											■	ד.
הא מני? רבי יהודה היא	סברה: [רבנן]											■	ד.
חמץ אחר הפסח דאורייתא	דאמר: [רבי יהודה]											■	ד.
מפני שהן מחליפין	וקתני:											■	ד.
אלמא לא שביק התירא ואכיל איסורא.												■	ד.
ממא? דלמא ר"ש היא												⚡	ד.
חמץ אחר הפסח דרבנן	דאמר: [ר"ש]											⚡	ד.
וכי מקלינן בדרבנן, בדאורייתא לא מקלינן												⚡	ד.
ותיהוי נמי ר"ש, מי קתני שאני אומר החליפין? מפני שמחליפין קתני, דודאי מחליפין, ומה בדרבנן לא שביק התירא ואכיל איסורא, בדאורייתא לא כ"ש.												!	ד.
לימא מטייע ליה: הכל שוחטין, ואפילו כתי ואפילו ערל ואפילו ישראל מומר												■	ד.
האי ערל ה"ד?												^	ד.
אילמא מתו אחיו מחמת מילה												!	ד.
האי ישראל מעליא הוא												⚡	ד.
אלא פשיטא מומר לערלות, וקא סבר: מומר לדבר אחד לא הוי מומר לכל התורה כולה												!	ד.
ואפילו ישראל מומר	אימא סיפא:											⚡	ד.
האי מומר ה"ד?												^	ד.
אי מומר לדבר אחר												!	ד.
היינו מומר לערלות												⚡	ד.
אלא לאו מומר לאותו דבר, וכדרבא.												!	ד.
לא, לעולם אימא לך: מומר לאותו דבר לא, מ"ט? כיון דדש ביה כהתירא דמי ליה												⚡	ד.
אלא מומר לעבודת כוכבים וכדרב ענן												!	ד.
ישראל מומר לעבודת כוכבים - מותר לאכול משחיטתו.	דאמר רב ענן אמר שמואל:											!	ד.

<b>disputants-חולקים</b> ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- <b>central point for summary and review</b> < מובאה של פסיקה קודמת- <b>insertion of an earlier segment</b> O מעשה-story	<b>מימרא-statement</b> ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
<b>מקרא-key:</b>	

חולין-הכל שוחטין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ישראל מומר לעבודת כוכבים - מותר לאכול משחיטתו, שכן מצינו ביהושפט מלך יהודה שנהנה מסעודת אחאב, שנאמר: (דברי הימים ב' י"ח) ויזבח לו אחאב צאן ובקר לרוב ולעם אשר עמו ויסיתהו לעלות אל רמות גלעד.	גופא, אמר רב ענן אמר שמואל:											◊
ודלמא מיזבח זבח, מיכל לא אכל												◊
ויסיתהו כתיב.												◊
ודלמא בדברים												◊
אין הסתה בדברים.												◊
ולא? והכתיב: (דברים י"ג) כי יסיתך אחיך												◊
באכילה ובשתיה.												◊
והכתיב: (איוב ב') ותסיתני בו לבלעו חנם												◊
למעלה שאני.												◊
ודלמא משתא אשתי, מיכל לא אכל												◊
מאי שנא שתייה? דאמרינן: מומר לעבודת כוכבים לא הוי מומר לכל התורה כולה, אכילה נמי מומר לעבודת כוכבים לא הוי מומר לכל התורה כולה.												◊
הכי השתא, שתייה סתם יינן הוא, ועדיין לא נאסר יינן של עובדי כוכבים, אבל אכילה, אימא לך: מומר לעבודת כוכבים הוי מומר לכל התורה כולה.												◊
איבעית אימא: לא אורחיה דמלכא משתיא בלא מיכלא												◊
ואיבעית אימא: ויזבח ויסיתהו כתיב, במה הסיתו? בזביחה.												◊
ודלמא עובדיה												◊
זבח לרוב כתיב, עובדיה לא הוה ספיק.												◊
ודלמא שבעת אלפים זבוח, דכתיב: (מלכים א' ט') והשארתי בישראל שבעת אלפים כל - הברכים אשר לא כרעו לבעל וגו'.												◊
טמורי הוו מיטמרי מאיזבל.												◊
ודלמא גברי דאחאב הוו מעלן												◊
לא ס"ד, דכתיב: (משלי כ"ט) מושל מקשיב על דבר שקר כל משרתיו רשעים.												◊
ודלמא גברי דיהושפט נמי לא הוו מעלן, זבוח גברי דאחאב אכול גברי דיהושפט, זבוח עובדיה אכל יהושפט												◊
לא סלקא דעתך, מדמושל מקשיב על דבר שקר כל משרתיו רשעים, הא לדבר אמת משרתיו צדיקים.												◊
ודלמא זבוח גברי דאחאב אכל אחאב וגבריה, זבוח גברי דיהושפט אכל יהושפט וגבריה												◊